

Veselo, srečno in blagoslovljeno Novo leto

želita

cenj. naročnikom, prijateljem, čitateljem
in agitatorjem uredništvo in uprava

„Slov. Gospodarja“!

Iv. Vesenjaki:

Ob novem letu!

Ob novem letu si ljudje želijo za bodočnost vse dobro in lepo ter sklepajo račune o svojem preteklem delu in premetrijo svoje uspehe in neuspehe.

Tudi kmetovalci morajo ravnati tako: trdno stoječ v sedanosti pregledati preteklost in si biti na jasnem s svojimi nameni za bodočnost. Živini in ljudem, ki nimajo ne ponosa ne želje biti ali postati svoji lastni gospodarji, pač ni potrebno misliti, presojeti in delati načrte, toda naprednemu in neodvisnemu kmetovalcu je to v današnji dobi brezpogojno potrebno. Kdor ne napreduje, ta zaostane, kdor obtiči tam, kjer trenutno je, tega prehitijo drugi ter grede mimo njega in preko njega. Nova doba brez milosti in brez sočutja stare vse, kar ji je napoti in kar ni na višku sposobnosti v dnevni borbi za obstanek. Gledati dejstvom v obraz, spoznavati resnično stanje ter po tem uravnati svoje delo, to je vsa modrost.

Ko je sv. Janez od starosti že tako obnemogel, da so ga nosili med njegove vernike, jim je še vedno zamogel svetovati najvišjo krščansko čednost: »Otroci, ljubite se med seboj!« Ravno tako zamore vsak resničen prijatelj naših kmetovalcev reči: kot krščanski možje in kot kmetovalci uprite svoj pogled v Boga, med seboj pa gojite pravo vzajemnost! To je osnova, na kateri zidate in držite svoj stan, svoj dom in družino.

Poleg vzajemnosti pa stalno naglašamo: izobrazbo in sicer splošno in strokovno. Posebno strokovno izobrazbo

je treba pri nas zelo poglobiti. Kdor zna s kravami voziti še ni sposoben za strojevodjo pri brzovlakovem stroju. Ravno tako: Kdor zna priprosto orati, kopati in sejati, še ni novodoben kmetovalec, sposoben za svetovno gospodarstvo in konkurenco. Torej več izobrazbe, posebej še v svoji stroki!

Mislimo tudi na mladino in njeno bodočnost! Slepa ljubezen ali pa vne-marnost povzročata, da našega bodočega rodu primerno ne usposobimo za poznejše življenje. Ne to, ali boš dal otrokom za doto par dinarjev več ali manj, temveč to, kako ga boš usposobil za borbo in obstanek v njegovem življenju, ko ti doraste, to bo njegova največja dota! Zato tudi naši dobri kmetijski mladini več strokovne izobrazbe in več pametne stanovske samozavesti, toda ne puhloglave ošabnosti!

Sedaj v zimskih dnevih bo čas, da se o vsem tem pogovorimo, da se tudi marsikaj naučimo ter spopolnimo svoje znanje. Prirejela se bodo strokovna predavanja, poučevalo v eno- ali večdnevnih tečajih. Ne zamujajte priložnosti! Nikdo vsega ne ve, vedno se še nekaj naučimo. Povrh pa je naša krščanska dolžnost, da z besedo in dejanjem učimo in dvignemo tudi svojega sobrata, ako sami precej znamo.

O stanju našega gospodarstva, o napredku v tujini in doma, o potrebah in težavah, o potih in sredstvih, kako si hočemo pomagati v bodočnosti, vse to se bomo pogovorili v »Slovenskem Gospodarju« ob raznih prilikah. Za danes k novemu letu samo zgornja splošna razmotrivanja in pa prijateljsko iskreno: Bog nam podeli blagoslovljeno novo leto!

Prevaljski:

Novoletna bajka.

Lepa in velika je prevaljska fara. Visoko pod Uršljo goro sega, na Tolsti vrh in pod Strojno, preko Leš tja blizu Mežice. Šest cerkev ima in sedme pol na Brinjevi gori. Dvajset gostiln še in tudi kavarno.

Novoletno bajko prevaljske fare vam bom povedal; prav tako kakor povsod, kjer to noč prešerno nazdravljajo novemu letu; prav tako kakor povsod, kjer vstajajo to noč gospodarji in s po-božno grozo molijo angeljsko češčenje; prav tako kakor povsod, kjer begajo to noč nemirne duše in prihajajo k svojem, trkajo narahlo trikrat na okna: za spomin — in tavajo in ječijo po hiši in hlevu, po polju in gozdu, kjer so nek-daj domovali.

Prav tako je ta bajka kakor povsod, kjer se to noč zbirajo patroni podruž-nih v farni cerkvi in pišejo knjigo življenja ter beležijo tiste, ki se bodo v novem letu rodili in ki bodo — umrli.

Komaj se je zmračil Silvestrov večer, je stopil sv. Lenart z oltarja in se podal iz cerkve. Dolgo pot je imel do fare, dve uri gotovo, ker je pot s Plata prav slaba.

Zavil se je v plašč in stopil iz gozda, kjer skrito čepi cerkev, opasana z rjavo verigo. Šel je mimo Kajžra, grede še pogledal skozi okence v izbo, kjer je družina pravkar molila rožni venec, in se zadovoljno nasmehnil.

Dober čuvar so oče Kajžer za šentle-narško cerkev.

Mimo Predovnika in Daneva je hitel, mimo Najevnika po razgrapani poti skozi gozd na Papeža.

»Ali bosta že čakala onadva?« je pomislil na leška patrona. »Jaz ju ne bom.«

Po vsej poti ni srečal nikogar in pri-jetno mu je bilo pri srcu. »Kar je moj-ih na Platu, se zvečer doma držijo,« se je pohvalil.